

Skatteministeriet

17. maj 2023
J.nr. 2023 - 3317

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 200 af 4. april 2023 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Morten Messerschmidt (DF) og ikkemedlem af udvalget (MFU) Mette Thiesen (DF).

Jeppe Bruus

/ Didde Riggelsen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for sagen, hvor mere end 100 mio. kr. fra to danske momssvindelskomplekser i perioden fra 2020 til 2022 skønnes at være brugt til at betale regninger for vareeksport til virksomheder i Iran, Irak, Libanon og Syrien? Vil ministeren samtidig redegøre for regeringens planer om inddrivelse af det svindlede beløb, herunder hvor mange penge regeringen forventer at kunne inddrive? Vil ministeren endelig redegøre for, hvordan regeringen i fremtiden vil forhindre, at lignende sager vil gentage sig?

Der henvises til artiklen »Mere end 100 mio. kr. fra to momssvindelskomplekser brugt til at betale regninger for varer til Mellemøsten«, Finans, den 30. marts 2023. (<https://finans.dk/erhverv/ECE15415731/mere-end-100-mio-kr-fra-to-momssvindelskomplekser-brugt-til-at-betale-regninger-for-varer-til-mellemoesten/>)

Svar

Indledningsvist skal jeg bemærke, at jeg i henhold til skatteforvaltningsloven ikke kan gå ind i den konkrete sag. Med det sagt er det en væsentlig prioritet for regeringen at bekæmpe økonomisk kriminalitet, herunder bl.a. svig gennem fakturafabriker. Det gælder uanset, om midlerne herfra anvendes i Danmark eller til tredjepartsbetalinger af vareleverancer til andre lande. Kontrollen på området er derfor også styrket væsentligt med den politiske aftale om en styrket skattekontrol, der blev indgået af et bredt flertal af Folketingets partier i 2020. Aftalen indebærer bl.a. ansættelse af 1.000 nye medarbejdere i Skatteforvaltningen udmøntet i fire etaper frem mod 2024 og åbningen af otte nye skattecentre. Som del af udmøntningen af aftalens tredje etape blev der bl.a. afsat 20 årsværk, der skal styrke kontrolindsatsen mod kunderne i fakturafabrikerne.

Jeg kan desuden henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra Skattestyrelsen:

”Fakturafabriker opererer således, at kunden modtager en fiktiv faktura til brug for skatte- og momsmæssige fradrag i regnskabet og betaler fakturabeløbet. Betalingen skal – minus et gebyr til bagmændene – tilbageføres til kunden i kontanter, der ofte bruges til ”sorte” lønninger eller indehavers privatforbrug.

Hidtil foregik denne form for svig typisk ved, at stråmænd eller bagmænd hævdede kontanter i hæveautomater eller vekselbureauer, men dette har den danske hvidvasklovgivning siden vanskeliggjort. Derfor benyttes der andre metoder til at få frigivet kontanter, bl.a. tredjepartsbetalinger som beskrevet i artiklen i Finans. Tredjepartsbetalinger i forbindelse med kædesvig er ikke alene en konsekvens af hvidvasklovgivningen, men også et udtryk for, at svigen generelt bliver mere internationaliseret og mere organiseret.

Tredjepartsbetalinger er almindeligt forekommende i forbindelse med samhandel, herunder legal samhandel, med lande, hvor det kan være svært at få penge ind og ud af landet, fx lande i krig.

Skattestyrelsens kontrol af organiseret, systematisk og kompleks momssvig sker gennem risikobaserede analyser af svigtrends og risikobaserede kontrolindsatser med henblik på

at forebygge og forhindre systematisk svig. Kontrollen gennemføres i tæt samarbejde med Gældsstyrelsen, øvrige myndigheder og i særdeleshed med politiet.

Det er vanskeligt helt at eliminere risikoen for kædesvig via fiktive fakturaer, idet dette reelt ville kræve, at momsen på en given transaktion blev afregnet automatisk og samtidig med betalingen af fakturaen uden mulighed for manipulation. Derfor opretholder Skattestyrelsen et vedvarende højt kontroltryk på området, så fakturafabrikkerne stoppes hurtigst muligt. Indsatsen har fokus på kædesvigen, der foregår nu og her, hvilket betyder, at fakturafabrikkerne afdækkes og stoppes, mens de er i gang. Derved begrænses de efterfølgende led med tredjepartsbetalinger og – i nogle tilfælde – handel med illegale varer, som beskrives i artiklen i Finans.

Alle fakturafabrikker anmeldes til politiet, og i de fleste tilfælde vedrører de anmodning om bistand til efterforskning. Politiet videregiver omvendt oplysninger fra efterforskninger til Skattestyrelsen til brug for afdækning af nye fakturafabrikker og kunder. Det gør politiet både i forbindelse med efterforskningen af de sager, som Skattestyrelsen anmelder, og i de tilfælde, hvor politiet vurderer, at der er tale om kædesvig.

I de tilfælde, hvor Skattestyrelsen finder det relevant for kontrolsagen at undersøge pengestrømme og vareflow i andre lande, kræver det, at der indhentes oplysninger hos skattemyndighederne i de pågældende lande. Dette sker gennem landenes kompetente myndigheder og er en proces, der ofte kan være relativt tung og langstrakt.

Når Skattestyrelsen kontrollerer kunder, der køber de fiktive fakturaer, nægtes skatte- og momsmæssigt fradrag for de fiktive fakturaer. Et kontroltryk på kunderne er vigtigt, fordi Skattestyrelsen dermed rammer dem, der efterspørger de fiktive fakturaer. Indsatsen bidrager derfor til en generel bekæmpelse af kædesvig og dermed også indirekte til bekæmpelse af svig med tredjepartsbetalinger. Kontrolsagerne vedrørende køberne af de fiktive fakturaer sendes til vurdering af strafansvar hos Skattestyrelsens straffesagsenheder og vil i det omfang, ansvarsspørgsmålet ikke kan afklares administrativt, blive oversendt til politiet med henblik på en politimæssig efterforskning og evt. efterfølgende straffesag.”

Jeg kan desuden henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra Gældsstyrelsen:

”Gældsstyrelsen har flere fokusområder i arbejdet med de sagstyper, som nævnes i artiklen i Finans. Gældsstyrelsen kan via Skattestyrelsens indsatser og kontrolarbejde blive bekendt med virksomheder, hvor der er behov for en prioriteret vurdering af, om der skal indgives konkursbegæring evt. i kombination med anmodning om rådighedsfratagelse, hvor skyldner fratages rådighed over ejendele, såfremt en afgørelse om konkurs ikke straks kan træffes.

I denne type sager vil der være et samarbejde med Kammeradvokaten, der i tilfælde af et konkursdekret, vil forestå den efterfølgende behandling af konkursboet. I forlængelse af kurators behandling af et konkursbo, kan der fremkomme oplysninger om forhold i virksomheden herunder om andre aktører, eksempelvis stråmænd eller en virksomheds

samhandelspartnere, der giver anledning til, at Gældsstyrelsen vurderer, hvorvidt det er relevant at stille sikkerhed for yderligere undersøgelser eller retssager i det enkelte konkursbo. Derudover kan Gældsstyrelsen på baggrund af information fra kurator vurdere, om der skal iværksættes inddrivelse mod andre virksomheder.

I disse sager, hvor der kan være tale om involvering af samme personkreds på tværs af virksomheder, eller der er mistænkelige forhold i tilknyttede selskaber, har Gældsstyrelsen, Skattestyrelsen og Kammeradvokaten løbende fokus på udveksling af nødvendige sagsrelaterede oplysninger og koordinering af indsatser, så en effektiv inddrivelse mod disse virksomheder tilsikres.

Når der er afsagt konkursdekret, påhviler det kurator at kontakte udenlandske myndigheder med henblik på at sikre inddrivelse af konkursboets krav mod personer og virksomheder i udlandet.”